

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Enten – Eller. Anden del

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 3", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 3*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1997 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ee2-txt-shoot-id0a7e8423-198a-42bc-aafa-ce8b29ac9c47.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 3

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

Det falder mig i denne Anledning ind, at det kunde synes underligt, at jeg, hvis Forretninger kun levne mig liden Tid til Studier, og hvis fattige Studier i Almindelighed ere i en ganske anden Retning, at jeg synes saa bevandret i den hellige Skrift, at jeg kunde melde mig til theologisk Attestats. En gammel Hedning, jeg troer det er Seneca, har sagt, at naar man er kommen til sit 30te Aar, bør man kjende sin Natur saa godt, at man kan være sin egen Læge; saaledes mener jeg ogsaa, at naar man er kommen til en vis Alder bør man kunne være sin egen Præst. Ingenlunde som om jeg forsmaaede Deeltagelsen i den offentlige Gudsdyrkelse og den Anviisning, der her tilbydes, men jeg mener dog, at man bør have sin Anskuelse paa det Rene om de vigtigste Livsforhold, hvilke man desuden sjeldnere hører i strængere Forstand prædike over.

Opbyggelsesskrifter og trykte Prædikener har jeg en Idiosynkrasi imod; naar jeg derfor ikke kan tye til Kirken, saa tager jeg min Tilflugt til Skriften. Jeg erkyndiger mig da gjerne hos en eller anden lærd Theolog, eller i et eller andet lærdt Værk, hvor de vigtigste Skriftsteder denne Sag betræffende findes, og dem læser jeg da igjennem. Saaledes var jeg allerede gift og havde været gift $\frac{1}{2}$ Aars Tid, førend det faldt mig ind ret at overveie, hvad det nye Testamente lærer om Ægteskabet. Jeg havde været tilstede ved adskillige Vielser før min egen, jeg kjendte altsaa de hellige Ord, der fremsiges ved denne Leilighed. Imidlertid ønskede jeg dog et lidt fuldstændigere Kjendskab og henvendte mig derfor til min Ven Pastor Olufsen, der netop dengang var her i Byen. Efter hans Anviisning fandt jeg nu Hovedstederne og læste dem igjennem for min Kone. Jeg erindrer meget godt det Indtryk, hiint Sted gjorde paa hende. Forøvrigt var det en egen Sag; jeg kjendte ikke de Steder i den hellige Skrift, jeg vilde læse for hende, og jeg vilde ikke eftersee dem iforveien; jeg kan ikke lide at være forberedt paa, hvad Indtryk jeg vil gjøre paa hende, Sligt har sin Grund i en utidig Mistillid. Dette kunde Du lægge Dig paa Hjerte; thi vel er Du ikke gift og har saaledes intet Menneske, Du i strængest Forstand er forpligtet til Aabenhed mod; men Din Forberedelse gaaer virkelig til det Latterlige. Du kan godt narre Folk, kan godt synes at gjøre Alt saa tilfældigt, saa impromptu som muligt, og dog troer jeg ikke, at Du kan sige »Farvel« uden at have overveiet, hvorledes Du vil sige det.